

Iwona Dąbrowska

Radzikowo Stare, gm. Czerwińsk, woj. płockie

Informator Archeologiczny : badania 11, 194-195

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na tym odcinku zastosowano po raz pierwszy eksplorację przy użyciu wypłukującego silnego strumienia wody przy jednoczesnym użyciu szlamowej pompy odwadniającej.

Prace badawcze grodu raciańskiego będą kontynuowane w roku przyszłym.

RADZIKOWO STARE, gm. Czerwińsk
woj. płockie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materiałnej w Warszawie
Zakład Epoki Metali

Badania prowadziła mgr Iwona Dąbrowska wspólnie z ekipą Muzeum Narodowego w Prilepie w ramach polsko-jugosłowiańskiej umowy. Finansował IHKM PAN. Drugi sezon badań. Wczesnośredniowieczne miejsce kultowe.

Stancowisko w Radzikowie zwane "Gaikiem", położone na północnym krańcu wsi na trudno dostępnym wzniesieniu wapienno-węglanowym, posiada w profilu kształt ściętego stożka w planie dość regularnego owalu o rozmiarach 40x60 m. Od dłuższego obiektu orientowana jest z niewielkim odchyleniem po linii wschód-zachód. Wykopy badawcze założone wzdłuż osi północ-południe wzniesienia w celu wyeksponowania profilu poprzedniego stancowiska. Dodatkowo na zboczu wschodnim wzniesienia usytuowano wykop sondażowy o długości 20 m, po linii wschód-zachód w niewiązaniu do wykopów z 1976 r. Przekopano łącznie powierzchnię 108 m² /193,8 m³/. Wyniki tegorocznych badań okazały się niezwykle interesujące. W części północnej wzniesienia, na koronie wału, sfinalizowano rów o szerokości około 2 m, głębokości 0,75 m, na dnie którego odkryto dwie owalne jamy bliźniacze w kształcie i treści wypełnień. Jedna, odkryta w osłodzi, posiadała rozmiary 3x1,5 m, grubości 0,9 m. Na jej dnie sfinalizowano wsparte na kilku kamieniach naczyne gliniane, uszkodzone zaś nieco poniżej fragmenty dużego naczyńca zasobowego. Wstępna analiza materiału ceramicznego pozwala datować odkrytą jamę na VII - VIII wiek. W odległości 2 m na północ od jam sfinalizowano w ocalu ślady dwóch spalonych skupów, łączących się najpewniej funkcjonalnie z wyżej opisanymi obiektami. W południowej części wzniesienia odcamionięto częściowo bruk kamienny usytuowany w obrębie owalnego rowu. Bruk ten o szerokości 1,5 m, długości odkrytej około 3 m zbudowany był niezwykle starannie z niewielkich kamieni polnych i łupanych stanowiących szorstą konstrukcję. W części zachodniej bruku sfinalizowano naczynie gliniane, obtoczone, cienkościennie z uchem /XII/XIII w./. Wewnątrz naczyńca znajdowały się kości kury oraz niewielkie, półokrągłe ostrze krzemienne. Tuż obok odkryto szlamy nóż szlasy.

Na uwagę zasługuje także odsłonięta w wykopie sondatowa, na stoku wsgrza, spalona konstrukcja drewniana, którą stanowi korytowane dno rowu o szerokości około 1 m. Brak materiałów sabytkowych, a także dość niejasna stratygrafia tej części stanowiska utrudnia datowanie odkrytej konstrukcji.

Wstępna analiza wyników badań pozwala sądzić, iż zarówno owalne jamy jak i bruk kamienny pełniły funkcje miejsce ofiarnych w poszczególnych fazach rozwoju badanego stanowiska. Odkryte dno rowu usytuowane u podnóża nadsypanej sztucznie części wsgrza wiązać można z okresem rozbudowy i poszerzenia stanowiska w kierunku wschodnia.

Wyniki badań wykopaliskowych dwóch kolejnych sezonów badawczych pozwalają sądzić z dużym prawdopodobieństwem, iż badane wsgrze spełniało funkcję miejsca kultowego nie tylko w okresie poprzedzającym przyjęcie chrześcijaństwa, ale i w wiekach późniejszych.

ROGOWO, gm.Białogard
woj.kossalińskie
Stanowisko 9

patrz
okres lateński

SIEMIROWICE, gm.Cewice
woj.szupskie

patrz
epoka brązu

SIERADZ
Wzgórze Zamkowe

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-Puszkarska przy udziale mgr Hanny Młynarczyk. Finansował WKZ w Sieradzu. Dziewiąty sezon badań.Gród i zamek /XI - XIV w./.

Wykop nr 9

Badania archeologiczne prowadzono po zewnętrznej stronie murów absydy "rotundy" wzdłuż centralnej osi obiektu. Uzyskano profil dochodzący do muru i zinterpretowano układy stratygraficzne we wnętrzu i na zewnętrznej stronie obiektu. Powiązano czas powstania i użytkowania "rotundy" z przylegającym do jej murów se-wnętrznym tzw.ważem młodszym datowanym na 2 połowę XIII wieku i początek XIV wieku.

Wykop nr 3

Przebadano powierzchnię 32 m2. Zadokumentowano fragmenty negatywów murów obwodowych i "domu dużego", związanych z XIV wieczną sabudową zamku.